

RZEDPLATA:

w eksp. mies 0,75 zł
 na poczcie 0,82 zł
 kwartalnie 2,45 zł
**Orędownik wychodzi
 w sobotę.**

ORĘDOWNIK**na powiat leszczyński****Ogłoszenia:**

przyjmuje się za
 opłatą 10 groszy za
 wiersz milimetry
 4-lamowy.

Rozporządzenie Wojew. Poznańskiego

z dnia 30 grudnia 1937 r.

o zwalczaniu pryszczycy.

W związku z obecnym stanem pryszczycy w państwie ościennym, jak również z wagi na stwierdzenie pryszczycy w miejscowości Krzyżowniki, gminy Rychtal, powiatu Kępno, na zasadzie postanowień art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta P. z dnia 19 I 1928 roku o organizacji zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86), art. 9, 41 i 42 rozporządzenia Prezydenta P. z dnia 28 VIII 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673), przepisów §§ 132, 133—169 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 19 I 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 16)7, zmienionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Ref. Roln. z dnia 20 I 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 360), oraz przepisów §§ 20 i 22 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 12 VI 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 597), w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Ref. Roln. z dnia 20 X 1932 r. w sprawie nadzoru weterynaryjnego (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 922), jak również na podstawie postanowień pozycji — „F“ załącznika Nr. II do polsko-niemieckiej umowy o ułatwieniach w małym ruchu granicznym z dnia 22 XII 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101/33, poz. 771) zarządzam co następuje:

§ 1.

Wstrzymuję ruch graniczny zwierzętami racicowymi (bydło rogate, owce, kozy, świnie), częściami takich zwierząt i wytworami zwierzęcymi, tudzież przedmiotami, mogącymi być nośnikami zarazy (prawy objętościowa, słoma, nawóz, mierzwa itp.) na całym polsko-niemieckim odcinku granicznym Województwa Poznańskiego.

§ 2.

W celu zwalczania pryszczycy i niepuszczenia do dalszego jej rozwoju na obszarze Województwa Poznańskiego, ustanawiam okręg zapowietrzony oraz okręg zagrożony pryszczycą.

I. Okręg zapowietrzony.**§ 3.**

Do okręgu zapowietrzonego pryszczycą łączam osiedle Krzyżowniki, gminy Rychtal, powiatu Kępno.

§ 4.

Na granicy okręgu zapowietrzonego, przy drogach publicznych, przejazdach i przejściach, należy umieścić w miejscach widocznych tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pryszczyca — Okręg zapowietrzony. Wprowadzanie (wpędzanie, — wwożenie) i przeprowadzanie zwierząt racicowych — zakazane.“

§ 5.

Drogi, prowadzące i przechodzące wzdłuż granicy okręgu zapowietrzonego, winny być zamknięte dla przeprowadzania zwierząt racicowych.

§ 6.

Wywożenie z okręgu zapowietrzonego jak również załadowywanie zwierząt racicowych na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych w okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Na wyjątki w celu natychmiastowego uboju starosta może zezwolić pod warunkiem, że wszystkie zwierzęta racicowe zagrody z której zwierzęta mają być wywiezione, zostaną na 24 godziny przed wywozem zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodlegające pryszczycy.

Przewóz do rzeźni (miejsca uboju), stacji kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji kolejowych lub przystani wodnych do rzeźni, winien odbywać się na szczelnych wozach lub innych środkach przewozowych. Zatrzymywanie takiej przesyłki w drodze, jako też dopuszczanie do bezpośredniego lub pośredniego stykania się zwierząt z innymi zwierzętami racicowymi jest zakazane. W razie potrzeby Starosta może zarządzić konwojowanie takich przewozów.

Równocześnie z udzieleniem zezwolenia na wywóz koleją lub statkiem zwierząt racicowych, starosta winien powiadomić o tym zawiadowcę kolejowej stacji nadania — względnie kierownika przystani wodnej i zarząd rzeźni, a jeżeli zwierzęta mają być skierowane do innego powiatu, uzyskać przedtem zgodę właściwego starosty oraz zawiadomić go (telefonicznie, telegraficznie) o udzieleniu zezwolenia celem zarządzenia odpowiednich środków ostrożności. Wagony przewozowe lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem „Zwierzęta z okręgu zapowietrzonego pryszczycą“. Do listu przewozowego należy dołączyć pozwolenie na przewóz.

Zwierzęta takie wolno wyładowywać tylko na stacjach, oznaczonych w zezwoleniu i w liście przewozowym. Przeładowanie lub skierowanie do innych stacji jest wzbronione.

Wozy, wagony i statki, którymi zwierzęta racicowe zostały przewiezione, jak również rampy, narzędzia i przedmioty, używane przy załadowaniu i wyładowaniu, tudzież osoby, zatrudnione przy przewozie, podlegają oczyszczeniu i odkażeniu według przepisów §§ 3, 5, 6, 9 i 13 załącznika Nr. 2 do wyż. wspomnianego rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 I 1928 r.

Na wywóz zaś zwierząt racicowych podejrzanych o zarażenie się do rzeźni publicznej lub wywozowej, znajdujących się na obszarze innego Województwa, może zezwolić tylko Urząd Wojewódzki.

§ 7.

Na wywóz zwierząt racicowych z okręgu zapowietrzonego na cele użytkowe może w drodze wyjątku zezwolić tylko Urząd Wojewódzki.

§ 8.

Wszystkie zwierzęta racicowe (bydło rogate, owce, kozy, świnie) w okręgu zapowietrzonego muszą być trzymane w oborze wzgl. chlewie, na wyjątki (pracę w polu lub wypuszczanie na pastwisko) zezwolić może Starosta.

§ 9.

Mleko wolno wywozić z okręgu zapowietrzonego dopiero po ostatecznym wyjąłowaniu. Starosta może zezwolić na wywóz mleka niewyjąłowanego do takich mleczarni, w których wyjąłowanie mleka jest zapewnione.

Mleko należy uważać za dostatecznie wyjąłowane:

- po nagraniu na ogniu aż do zagotowania;
- po nagraniu do 85 st. C parą wodną;
- po nagraniu do 70 st. C. i utrzymaniu w tym stopniu nagrzania w przeciągu pół godziny.

§ 10.

Wprowadzanie (wpędzanie, wwożenie) zwierząt racicowych do okręgu zapowietrzonego, jakoteż przeprowadzanie (przepędzanie, przewożenie) takich zwierząt przez ten okręg jest zakazane. Na wprowadzenie zwierząt racicowych rzeźnych może zezwolić starosta pod warunkiem, że zwierzęta będą dostawione wprost do rzeźni (miejsca uboju) na wozach lub koleją.

Na wprowadzanie zwierząt hodowlanych i użytkowych w razie koniecznych potrzeb gospodarczych może zezwolić tylko Urząd Wojewódzki.

II. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony przyszczy-

ca, do którego wcielam:

a) cały obszar powiatu Czarnków, Kępno i Rawicz,

b) cały obszar wyszczególnionych niżej gmin wiejskich i miejskich następujących powiatów:

L. p.	Nazwa powiatu	N a z w a g m i n y		U w a g i
		wiejskiej	miejskiej	
1	Chodzież	a) Chodzież b) Kaczory c) Ujście	a) Chodzież b) Ujście	
2	Krotoszyn	a) Kobylin b) Krotoszyn c) Sulmierzyce d) Zduny	a) Kobylin b) Krotoszyn c) Sulmierzyce d) Zduny	
3	Leszno	a) Brenno b) Rydzyna c) Święciechowa d) Włoszakowice	a) Leszno b) Rydzyna	
4	Międzychód	a) Łowyni b) Międzychód c) Sieraków	a) Międzychód b) Sieraków	
5	Nowy Tomyśl	a) Miedzichowo b) Zbąszyń	a) Zbąszyń	prócz stacji kolejowej w Zbąszynie
6	NOstrów Wlkp.	a) Czarnylas b) Daniszyn c) Granowice d) Mikstat e) Odolanów f) Przygodzice g) Sieroszewice Nowe	a) Mikstat b) Odolanów	
7	Wolsztyn	a) Kopanica b) Przemęt c) Siedlec d) Wolsztyn	a) Wolsztyn	
8	Wyrzysk	a) Łobżenica b) Wysoka	a) Łobżenica b) Miasteczko c) Wysoka	

§ 12.

W obrębie okręgu zagrożonego przyszczyca zakazuje puszczania zwierząt racicowych samopas poza obręb domu.

§ 13.

Wypędzanie zwierząt racicowych na wspólne pastwiska lub pojenie ich we wspólnych wodopojach uzależniam od uprzedniego uzyskania zezwolenia Urzędu Wojewódzkiego.

§ 14.

1. Wywóz (wyprowadzanie, wypędzanie, wynoszenie) zwierząt racicowych poza obszar okręgu zagrożonego jest wzbroniony.

2. Na wywóz zwierząt racicowych z okręgu zagrożonego utworzonego w powiecie Chodzież, Czarnków, Kępno, Krotoszyn, Ostrów Wlkp., Rawicz i Wyrzysk może udzielić zezwolenia tylko Urząd Wojewódzki. Zezwolenie takie może być udzielone m. in. pod warunkiem, że zwierzęta przeznaczone są na bezpośredni ubój w jednej z rzeźni położonych na obszarze Województwa Poznańskiego, posiadających bezpośrednie połączenie torem kolejowym.

3. Na wywóz zwierząt racicowych z okręgów zagrożonych innych powiatów może zezwolić właściwy Starosta m. i. pod warunkiem, że zwierzęta przeznaczone są na bezpośredni ubój w jednej z rzeźni położonych na obszarze Województwa Poznańskiego, posiadających bezpośrednie połączenie torem kolejowym.

4. Wywóz (wyprowadzanie, wypędzanie, wynoszenie) zwierząt racicowych z okręgów zagrożonych na obszar innych województw jest wzbroniony.

§ 15.

Dla aprowizacji miejscowej ludności gmin, wcielonych do poszczególnych okręgów zagrożonych, zezwalać może właściwy Starosta na zakup w okręgu zagrożonym danego powiatu, w którym zwierzę pochodzi z tego samego okręgu zagrożonego, na być poddane ubojowi pod następującymi warunkami:

a) że w świadectwach miejsca pochodzenia wymieniona będzie rzeźnia, do której zwierzę racicowe ma być doprowadzone celem natychmiastowego uboju,

b) że takie zwierzęta racicowe dostarczane będą samochodem lub wozem, i koszt srony, pod konwojem osoby wyznaczonej w tym celu przez właściwą gminę do oznaczonej w świadectwie miejsca pochodzenia rzeźni, której zarząd pokwituje odbiór i zabicie tych zwierząt.

Zwierzęta racicowe dostarczane w celach aprowizacyjnych do okręgu zagrożonego i przez ten okręg winny być przewożone jedynie na szczelnych wozach, samochodach, koleją lub statkiem.

§ 16.

Na wywóz zwierząt racicowych, hodowlanych i użytkowych, z okręgu zagrożonego w drodze wyjątku może zezwolić tylko Urząd Wojewódzki.

Przepisy ogólne.

§ 17.

W miejscowości zapowietrzonych, okręgu zapowietrzonym i zagrożonym (§§ 10 i 11) zakazuje:

a) odbywania targów na zwierzęta racicowe z wyjątkiem targów urządzanych przy rzeźniach publicznych na zwierzęta

różne, które na czas trwania niebezpieczeństwa pryszczycy podlegają ograniczeniom przewidzianym w przepisach § 157 rozporządzenia Min. Roln. z 9 I 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167);

b) prowadzenia handlu domokrażnego zwierzętami racicowymi, oraz handlu domokrażnego drobiem,

c) urządzania przetargów na zwierzęta racicowe z wyjątkiem zwierząt, pozostających w zagrodzie conajmniej od trzech miesięcy,

d) urządzania publicznych pokazów zwierząt racicowych, spędów zwierząt racicowych itp.,

e) oddawania mleka niedostatecznie wyjałowionego z mleczarni, otrzymujących mleko z różnych gospodarstw do zagród, w których znajdują się zwierzęta racicowe, jak również zużytkowania na karmę dla własnych zwierząt racicowych we własnym gospodarstwie mleka niewyjałowionego.

f) wydawania świadectw miejsca pochodzenia dla zwierząt racicowych, co do których nie uzyskano uprzednio zezwolenia wymaganego na ich wyprowadzenie lub wywóz.

§ 18.

Koszty badania lekarsko weterynaryjnego w wypadkach wywozu zwierząt racicowych, które obliczać należy wg. taryfy opłat za badanie ustalonej rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z dn. 23 III 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 409) — ponoszą osoby zainteresowane (strony).

§ 19.

Dostawa i odbiór mleka z mleczarni publicznych.

1. Mleczarnie otrzymujące mleko z różnych gospodarstw (publiczne), położone w miejscowości zapowietrzonych, okręgu zapowietrzonym lub zagrożonym pryszczycą, o ile nie odpowiadają wymogom przepisów § 18 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 12 VI 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 579), podlegają zamknięciu.

Do wnętrza mleczarni (hal) ani też na pomosty mleczarni (o ile istnieją) nie wolno pod żadnym pozorem wchodzić oso-

bom postronnym (obcym) a zwłaszcza osobom dostarczającym wzgl. odbierającym mleko. W tym celu pomosty względnie wejścia do mleczarni należy odpowiednio zabezpieczyć (np. przez ustawienie bariery) oraz umieścić na widocznym miejscu tablicę z wyraźnym i czytelnym napisem: „Wstęp do mleczarni i na pomost (o ile ten istnieje) osobom obcym policyjnie wzbroniony.“

3. Bańki (naczynia), dostawione z mlekiem do mleczarni publicznych, mają być przez osoby, które je dostawiły, stawiane na pomostach mleczarni, gdzie takich nie ma, w wejściach (drzwiach) mleczarni po czym personel mleczarni nie stykając się z osobami dostarczającymi mleko, winien zabrać je z pomostów wzgl. wejść i wnieść do wnętrza mleczarni.

4. Mleko wydawane z mleczarni musi być bezwarunkowo uprzednio dostatecznie wyjałowione w sposób ustalony w przepisach § 9 niniejszego rozporządzenia.

5. Użytkowanie na karmę niewyjałowionego mleka dla zwierząt racicowych posiadacza mleczarni jest wzbronione.

6. Bańki (naczynia) przed wydaniem z mleczarni muszą być tak z zewnątrz jak i wewnątrz należycie oczyszczone, a następnie odkażone przez:

a) włożenie na przeciąg 2 minut do naczynia z wrzącą wodą lub do gorącego 3 proc. wodnego roztworu sody (3 kg. na 100 litrów wody), przy czym winny być one całkowicie wraz z nakrywkami zanurzone w płynie — albo

b) dokładne wyszorowanie powierzchni zewnętrznej i wewnętrznej jak i nakrywek płynem wymienionym pod lit a),

Oczyszczone i odkażone w powyższy sposób bańki (naczynia) winien personel mleczarni ustawić na pomostcie wzgl. u wejścia do mleczarni i to w ten sposób, by nie mogły się one zetknąć z bańkami (naczyniami) dostawianymi do mleczarni z mlekiem.

7. Pomosty wzgl. wejścia do mleczarni jak również miejsce postoju wozów mleczarskich, muszą być codziennie przed roz-

poczęciem i natychm. po ukończeniu czynności zw. z przyjmowaniem i wydawaniem mleka, dokładnie oczyszczone i odkażone przez obfite zlanie mlekiem wapiennym lub przez posypanie sprószkowanym, nie gaszonym wapnem.

8. Wnętrze mleczarni, jak również wszelkie narzędzia i sprzęty, z którym mleko niewyjałowione miało styczność, należy po każdorazowym ich użyciu dokładnie oczyścić przez wyszorowanie gorącym 3 proc. roztworem sody.

9. W razie niestosowania się do powyższych przepisów, powiatowa władza administracji orgólnej może dla ścisłego wykonania tych przepisów (2—8) wyznaczyć koszt mleczarni osobę stałego nadzoru. Osoba ta ma być stale obecna w mleczarni przez czas dostawy i odbioru mleka z mleczarni oraz dopilnować należytego wykonywania powyższych środków ochronnych.

§ 20.

Przekroczenia rozporządzenia niniejszego karane będą na zasadzie postanowień rozdziału VII — Postanowienia karne — przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 VIII 1927 (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673).

§ 21.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie i obowiązuje aż do odwołania.

Równocześnie uchylam rozporządzenie moje z dnia 22 XII 1937 r. o pryszczycy w państwie ościennym, ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 54, poz. 854

WOJEWODA

(—) A. Maruszewski.

Powyzsze podaje do wiadomości i zastosowania.

Leszno, dnia 10 stycznia 1938 r.

STAROSTA POWIATOWY:

(—) R. Swiatkowski

Nr. W. 1 — b/2/38.

—o—

